

Negentiende jaargang

4

juli-aug. 1968

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

WEET U

Dat uw voorzitter-redacteur in alles met u wil meeleven en het prettig zou vinden, wanneer hij van u persoonlijk een geboortekaartje, huwelijksaankondiging etc. zou ontvangen. Het is een kleine moeite en een kaartje meer of minder maakt u niet armer; wel versterkt het de familieband.

- - - - -

In het "Friesch Dagblad" van 5 juni 1968 kwam een artikel voor over de Nijdamstra-Stichting, dat ik u niet wil onthouden. Dit artikel was verrijkt met drie foto's n.l. de Nijdamstra-state, het familiewapen en van uw voorzitter. Ik laat in ons blad alleen de foto van de Nijdam-state afdrukken; de twee anderen zijn u wel bekend.

Het begon op een boerderij omstreeks 1600....

NIJDAMSTRA-STICHTING GAAT DOOR MET ONDERZOEKINGEN.

Nijdam, Nieuwdam, Vleer, Wijnia, Wynia, Wienia. Vele duizenden Nederlanders dragen één van deze achternamen. Tenminste daarvan is de heer T. Nijdam uit de Coornhertstraat te Leeuwarden overtuigd. Hij is voorzitter van de Nijdamstra-Stichting, die zich de grootste familievereniging van Nederland mag noemen. Ondanks de verscheidenheid van familienamen, die lid zijn van de stichting, heeft de genealoog W.Tsj. Vleer, de destijds in Hardegarijp woonde, uitgezocht - na een diepgaande speurtocht in oude doop- en trouwboeken, hypotheek, proclamatie- en weesboeken - dat alle Nederlanders, die één van deze namen dragen, afstammen van Willem Willems de Oude, die in 1580 trouwde met Niesk Meijnertsdr. "Natuurlijk zijn er wel meer verenigingen, die zich bezighouden met genealogisch onderzoek, speciaal met betrekking tot familienamen, maar de Nijdam-Stichting is de grootste en oudste in ons land", vertelt de heer Nijdam niet zonder trots.

"Wat betekent de naam Nijdamstra" eigenlijk? De heer Nijdam vertelt, dat het achtervoegsel "stra" niet anders dan "van" betekent, met andere woorden in de stichting zijn mensen verenigd, die "van Nijdam" afkomstig zijn. Met "Nijdam" wordt, zo zegt de voorzitter van de stichting, waarschijnlijk de eerste brug in de weg van Irnsum naar Oldeboorn bedoeld.

En dan zijn we meteen gekomen op de plaats, waar Willem Willems de Oude, enkele honderden meters van de brug, eigenerfde boer was op 'n boerderij, die stond op de plaats, waar in het begin van deze eeuw de "Nijdamstate" is gebouwd.

Toen de Nijdamstravereniging - zo werd de vereniging bij de oprichting in 1946 genoemd - op initiatief van de heer W.Tsj. Vleer uit Hardegarijp tot stand kwam, werd de eerste bijeen-

komst dan ook gehouden op dit voor de Nijdams - historische plekje grond. Alle takken en twijgjes van de grote Nijdamstra-stam werden uitgenodigd om naar de statige Nijdamstate te komen. In een krant heeft eens een karikatuur gestaan van een dergelijke bijeenkomst, zoals ze in de daaropvolgende jaren nog vele zijn gehouden.

"Nijdam telefoon voor U...".

Direkt al bij het begin, toen de vereniging nog in de kinderschoenen stond, werd ontdekt, dat de geslachten Vleer en Nieuwdam ook afstamden van de oude Willem. Het aantal leden - bij de oprichting 40 - groeide snel en het genealogisch onderzoek, dat werd verricht door de heer W. Tsj. Vleer, kon beginnen. Allerlei bijzonderheden over de voorouders van het Nijdamstra-geslacht werden door hem ontdekt en uiteraard wilde hij graag weten, hoe hij zelf aan zijn naam kwam. Tenslotte kwam hij bij het Vleerbos bij Oldeboorn terecht, naar welk bos een afstammeling van Willem Willems de Oude zich in de tijd van Napoleon heeft genoemd.

WIJNIA'S

In het begin van de vijftiger jaren ontdekte de heer Vleer, dat de Wijnia's ras echte Nijdams waren en het duurde dan ook niet lang of alle Nederlanders - meest Friezen - die deze naam droegen, werden door de vereniging, die inmiddels (1953) een stichting was geworden, uitgenodigd op de jaarlijkse familiedag. De heer Nijdam uit Leeuwarden zegt, dat de Wijnia's overigens "slecht lid" zijn geworden. "Er zijn er heel wat Wijnia's in Nederland, maar ze voelen de familieband lang niet zo goed als de Nijdams, Vleers en Nieuwdams.....", aldus de heer Nijdam.

In de loop der jaren zijn er reeds vier Nijdamstra-boeken verschenen, waarin de geschiedenis van Willem Willems de Oude tot onze tijd wordt behandeld. Waarschijnlijk zal er binnenkort een vijfde boek van de pers rollen. Door de onderzoekingen heeft de stichting alle omstandigheden, waarin de Nijdams destijds hebben geleefd, kunnen laten beschrijven. Men weet zelfs welk meubilair in de kamers van de oude Nijdamstra-state stond.....

NAKOMELINGEN.

De voorzitter van de Nijdamstra-stichting kan bij benadering niet zeggen hoeveel nakomelingen Willem Willems de Oude heeft. Het zullen er duizenden zijn. Zeker is, dat de zonen en dochters van de oude stamvader landbouwers werden of met een boer trouwden. De familie bleef aanvankelijk in de omgeving van Oldeboorn wonen, maar de nakomelingen verhuisden later naar andere delen van Friesland.

Er ontstaan een Dronrijpstartak, een Berlikumertak, een Schalsumertak, een Leeuwardertak enz. Wat de maatschappelijke positie van de nakomelingen betreft, men vindt Nijdam's, Vleers enz. in verschillende lagen van de bevolking, van wielrenner (Henk Nijdam) tot directeur en van timmerman tot dokter. "Weet u, dat het Paterswoldse Meer is gegraven door een Nijdamtak?" zo vraagt de heer Nijdam uit Leeuwarden. "Oorspronkelijk bestond de betreffende tak uit turfgravers, die eerst in de omgeving van Heerenveen hun werkterrein hadden. Later zijn ze naar Groningen vertrokken, omdat het werk bij Heerenveen verliep. In Groningen had de Nijdamstra-stichting een bloeiende afdeling - ja, zo groot was de stichting toen - maar enkele jaren geleden konden er geen aparte afdelingen meer bestaan.

VAN ADEL.

Overigens gaan de nakomelingen van de Boornster boer uit de zestiende eeuw er prat op, dat ze "voor de helft van adel" zijn. In het wapen van de Nijdamstra's staat **dan** ook een halve adelaar (aan de linkerkant). Rechtsboven staat het handmerk van de oude Willem en rechtsonder staan de drie groene klavers, die betekenen, dat de boerderij door drie generaties is geërfd. Iedere rechtgeaarde Nijdamstra heeft dan ook een wandbord met het familiewapen in de kamer hangen....

FRIES.

Iedere familie heeft zijn eigenaardigheden. Zo ook bij de verschillende takken, die in Nijdamstra zijn verenigd. De Wijnia's komen het meest in Friesland voor, getuige het achtervoegsel "a". Dat deze nakomelingen van de oude Willem trots zijn op hun Friese afkomst bewijst het volgende voorval. Eén van de vele bladertjes van de tak van de Nijdam-stam, die de naam Vleer droeg, had de geboortegrond van zijn voorouders verlaten om zich elders in den lande te vestigen. De man-in-kwestie stond er echter op, dat zijn kinderen werden geboren op Friese bodem. Toen de bevalling zich dan ook aankondigde, werd de aanstaande moeder in allerijl naar Friesland overgebracht.... Het werd een Fries kind!

NOOIT KLAAR.

De stichting heeft zo voor en na heel wat gegevens over de Nijdamstra's verzameld, maar volgens de heer T. Nijdam is een mensenleven te kort om alles na te gaan.

"Er blijft altijd werk en daarom heeft de stichting bestaansrecht", zo zegt hij. "De onderzoekingen kosten duizenden guldens, maar we hebben ook leden, die wel een een-tje kunnen missen". In Zwitserland wordt de band tussen de familietakken nog duidelijker gevoeld. De Soldi's hielden in Genève eens een congres. Toen dat afgelopen was, zette men de stad op stelten. Als één man ging men daarna naar de bank om de familiale banksaldi op te eisen om een eigen Soldi-bank te stichten. Behoeftige familieleden kunnen in aanmerking komen voor een uitkering.....

Overigens hebben de Nijdamstra's ook wel van zich laten spreken. Eén der bekendste is ongetwijfeld Keimpe Piers Nijdam, die in 1954 in Sneek is overleden en met zijn 103 jaar destijds de oudste Nederlander was.

Heeft de stichting wel toekomst? Volgens de heer T. Nijdam wèl. Om de twee maanden komt "De Nijdamstra Tynge" uit, waarvan hij redakteur is en om de twee jaar wordt nog een familiedag gehouden. "Ons werk gaat door", zo zegt hij.

- - - - -

Onze vakantie zit er weer op en het werk op velerlei gebied, moet worden aangepakt.

Heeft u een prettige vakantie gehad? Ik hoop het!

Maar toch gaan mijn gedachten uit, naar hen die gedwongen waren thuis te blijven door ziekte of anderzins.

Is u ziek, dan wens ik u van harte beterschap.

Was het geen ziekte dat u verhinderde vakantie te nemen, dan hoop ik toch dat u goede dagen gehad hebt.

- - - - -

Wat zou het heerlijk zijn dat alle mensen gingen beseffen, dat niet geweld en oorlog de maatstaven zijn van een goede samenleving.

Dan kon een hechte gemeenschap worden opgebouwd, want hoe wij de dingen ook zien, wij hebben elkander nodig.

Een hechte gemeenschap!

Het helpt niet dat je jong bent en sterk, of een goed stel hersens hebt. Ook niet dat je een goede baan hebt of een onbezorgde oude dag (pracht uitdrukking), door de A.O.W.

Het zal niet voldoende zijn.

Geweld, dat willen we toepassen. Lees eens de krant of zie eens naar de televisie, dan komt men tot de konklusie dat de gehele wereld belust is om elkander het licht uit te blazen. Het schijnt de mensen in het bloed te zitten, want grote en kleine jongens oefenen dagelijks in deze "sport". Ik herinner me nog zo goed als de dag van gisteren toen de Duitsers weer eens gingen trappen met de "laars" van hun nederlaag. Het was tijdens een razzia, dat ik in een schuilhoekje kroop, om, zo ik hoopte, mijn vrijheid te verlengen. De jongens op straat speelden "soldaatje" wat mij natuurlijk niet bekend was.

Het ging nogal "echt" toe, want opeens een vreeslijk geschreeuw en de uitroep: "K..... huis staat al in brand! U moet weten dat K. mijn buurman is. Daar lig je opgerold in je holletje, waar ik zonder hulp van mijn vrouw niet uit kon komen. Het was een spelletje, maar ik meende dat het werkelijkheid was. Ik zal u de rest van die dag, met zijn moeilijkheden, maar niet beschrijven, want het is verleden tijd. Wat zeg ik: Verleden tijd?

Ik weet het, inlichting, belichting en voorlichting ontbreekt het niet aan. En toch maken we ruïnes of ruïneren een ander. We zitten overal aan te peuteren en schijnen schik te hebben als bijv. een boek verschijnt waarin sex "platvloers" wordt behandeld.

Het woord eerbaarheid komt niet meer in ons woordenboek voor. Wij bageren dwars door ieder tuintje heen.

Wij schamen ons niet meer voor het intieme, maar voor onze schaamte, zo schreef eens een bekend dichter. En zo modderen wij voort, want wij weten, ieder in zijn eigen straatje, hoe het is en hoe het moet. En de spelbreker? O, wee. Gelukkig, worden alle plannen niet uitgevoerd, boeken niet geschreven, studies niet afgemaakt, bezoeken niet afgelegd. Problemen niet opgelost. Wij doen alsof wij alles in onze hand hebben. Inderdaad de mens maakt plannen, soms ijzerhard, maar wie zegt u dat ze uitgevoerd zullen worden. Het kan geen kwaad als je een behoorlijke dosis zelfvertrouwen bezit, maar zelfvertrouwen heeft niet uit te groeien tot geweld. Laat ons allen bedenken, dat we een gemeenschap vormen, en dat we steeds op onze hoede moeten zijn om de gemeenschap-zin niet in gevaar te brengen.

De genealogie, welke onder meer ook door onze penningmeester wordt verzorgd, zult U deze keer niet in dit zomernummer aantreffen. Het komende seizoen leidt zich beter tot het samenstellen van deze materie, zodat U in de volgende nummers iets meer, dan gewoonlijk op dit gebied voorgeschoteld krijgt.

- - - - -

De penningmeester verzoekt tevens Uw bijzondere aandacht voor het giro-nummer: 82.67.24 van onze NIJDAMSTRA-STICHTING te G R O N I N G E N.....! Zeer velen hebben dit jaar nog vergeten het VERSCHULDIGDE over te maken. Uw penningmeester is precies Haarlemmer-olie: hij is overal goed voor. Hij organiseert en financiert etc. etc., maar kom hem nu ook eens tegemoet, door uit EIGEN BEWEGING te gireren. Wat U te betalen heeft, staat telkens op de achterzijde van ons orgaan.

Is vóór 1 oktober a.s. hieraan niet voldaan, dan zal tot incasso overgegaan moeten worden en dat betekent voor U onnodige EXTRA kosten, waarvan noch U, noch de Stichting profiteert, maar wat alleen ten goede komt aan TANTE POST. En wie heeft weer EXTRA werk? De penningmeester!.

- - - - -

Tijdens de gehouden familie-réunie strikte ik onze nicht MARIA BANGMA te AKKRUM voor een paar familie-anekdotes, welke zij op schrift stelde. Als iedere neef of nicht nu ook eens de moeite nam mij een of ander, onze familie betreffend, te schrijven, dan kan ik het vijfde deel van HET NIJDAMSTRA-BOEK hiermee verlustigen en wordt het geen droge opsomming van geboorten en overlijden. Met elkaar, voor mekaar. Heel hartelijk dank Maria!!! Wie volgt????

Mijn adres is nog steeds: Van Lenneplaan - 1 7 9 - TOREN-FLAT, GRONINGEN....

- - - - -

"De POST was vroeger ook al zeer attent".

In Haskerdijken, een streek met boerderijen tussen Akkrum en Heerenveen, woonde Sytse Sytses Nijdam.

In de hooitijd kwamen dikwijls hannekemaaiers naar Friesland om het gras té maaien, waarin zij bijzonder bedreven waren. Bij Sytse Sytses Nijdam kwamen ook buitenlandse maaiers.

Als het werk klaar was, gingen ze weer terug naar de Heimat. Eén van hen, een Pool, schreef eens een kaart naar zijn vroegere werkgever. Hij wist de naam niet goed te schrijven en adresseerde haar als volgt:

An: Syo-Syo te Okkedijken.

Voor de Post was het bepaald niet eenvoudig uit te zoeken, waar Okkedijken moest liggen, maar ondanks dit raadselachtig adres, kwam de kaart na enige tijd bij boer Nijdam terecht.

(M.B.-Akkrum).

"De ring, welke in zee verdween en toch terug kwam".

Mijn overgrootvader was schipper op een zeilschip, wat paling vervoerde van Heeg (Fr.) naar Londen. Zo'n schip was dikwijls dagenlang onderweg, omdat het wel eens windstil was of men met ongunstig weer te kampen kreeg. Onder in het schip waren beunen, waarin men de paling in leven hield.

De vis werd dan in Londen verkocht en de onverkochte paling, die in de beun achterbleef, ging zonder meer weer naar Holland terug.

Een enkele keer nam schipper Visser, zo heette hij, zijn vrouw mee en wandelden ze samen door Soho en andere donkere havenbuurten van Londen.

De schipper bleef echter achter zijn vrouw lopen. Zij droeg namelijk een breed gouden oorijzer en de mogelijkheid, dat dit haar van haar hoofd gerukt zou kunnen worden, was in deze omgeving bepaald niet denkbeeldig.

Eens waste mevrouw Visser haar handen in de beun, terwijl het schip door de Theems voer. Door de natte handen gleed haar gouden ring van de vinger en verdween in het donkere water.

Daar de gaten in de beun groter waren dan de ring, lag het voor de hand, dat zij dacht haar ring voorgoed kwijt te zijn. Heel veel later, het schip was al weer enige keren in Londen geweest, zag één van de knechten een dikke paling wat versuft aan de oppervlakte drijven. Hij pakte het beest uit het water en tot zijn stomme verbazing zag hij, dat het dier een ring om de kop had, waardoor deze was opgezwollen.

Verrukt riep hij "Baas, baas, hier zwemt een paling met een ring om zijn kop!" Bij nadere beschouwing bleek dit de verloren gewaande ring te zijn. Op deze zeer zeldzame wijze kreeg mijn overgrootmoeder haar gouden ring terug. Dit vond plaats in het laatst van de vorige eeuw. De bewuste ring, die ik later heb gekregen, wordt nog zorgvuldig bewaard door Maria Bangma, Akkrum.

- - - - -

Familie-berichten:

Ondertrouwd:

J. Wynia te Balk en
D. v/d Zee te Balk.
mei 1968.

- - - - -

De Heer en Mevrouw Toet-Hille hebben de eer U kennis te geven van het voornemen van hun dochter

ANNEKE

om in het huwelijk te treden met de Heer A.J. Nijdam.

Scheveningen, juni 1968
Katwijkstraat 69.

De Heer en Mevrouw Nijdam-Slager hebben de eer U kennis te geven van het voornemen van hun zoon

ALBERT

om in het huwelijk te treden met Mejuffrouw A.H.W.Ch.S.Toet.

's-Gravenhage, juni 1968
Soestdijksekade 790

De huwelijksvoltrekking zal plaats vinden op dinsdag 9 juli a.s. om 14.00 uur ten Stadhuize te 's-Gravenhage, Javastr.26

Geboren:

Jetske dochter van

H. Hobma en
T. Wynia.

Wommels, mei 1968

Geboren:

Jacob zoon van

P. Wynia en
A. Wijtsma

Wommels, mei 1968

Maandag 19 augustus is het 25 jaar geleden dat onze lie-
ve broer en zuster

Y. KORNELIS
A. KORNELIS-NIJDAM

in het huwelijk zijn getreden.

De broers en zusters.

Sneek, augustus 1968.
Worp Tjaardastraat 97.

Receptie van 6 tot 7.30 uur in hotel Hanenburg te Sneek.

Wij zijn de dankbare en gelukkige ouders geworden van een
dochter die wij

HENRICA (RIA)

noemen

P. Nijdam
C. Nijdam-Bijl

Sneek, 2 augustus 1968
Potterzijklstraat 155.

- - - - -

D.V. zaterdag 10 augustus a.s. hopen wij met onze ouders

O. Nijdam
A. Nijdam-Boschma

hun 25-jarige huwelijksdag te herdenken.

Sneek: P. Nijdam
C. Nijdam-Bijl
Hattem: J. Nijdam
T. Nijdam-Hottinga

Sneek: Bart
Rimmy
Jelly
Johannes
Age
Gerrit Dirk
Janneke
Ietje
Rommy

Sneek, 4 augustus 1968
J.W. Frisostraat 28.

Na een langdurige ziekte overleed heden mijn lieve dochter

ELIZABETH NIJDAM

echtgenote van J.C. Kloosterman, op de leeftijd van 51 jaar

Groningen, 15 augustus 1968.
Invasiestr. 87

R. Nijdam.

- - - - -

Familie Nieuws.

Op het sportterrein achter café "De Poel" te Veenklooster (Fr.) werd zaterdag 24 augustus j.l. de kampioenschappen van de Friese Bond van Landelijke Rijverenigingen, verreden.

Mej. H. Wynia van Hardegarijp werd springkampioene - klasse zwaar.

- - - - -

Onze neef Henk Nijdam werd zaterdag 24 augustus j.l. winnaar van de internationale wegwedstrijd in Rockervorsel bij Turnhout.

- - - - -

Verzijde van het jachtige en rumoerige leven.

De man, waarmee u getrouwd bent, is geen heilige.

De vrouw waarmee u getrouwd is, is geen engel, ook geen engel met één vleugel.

De man heeft het woord alleen maar gebruikt, bij donkere maan, toen hij haar pas kende; de vrouw heeft het van haar man altijd wel geweten, het is haar tenminste in de loop der jaren wel duidelijk geworden.

Beiden hebben het in de loop der jaren van elkander wel ontdekt. Zij meende een beschaafde jongeman met beschaafde manieren te zullen trouwen; hij een vrouw waarvoor hij elke dag een bosje bloemen mee zou brengen, uit pure liefde.

Waarom begint u nu te schreien en uw man gaat de deur uit, en klapt de deur dicht. Na vijf minuten voelt men de trillingen nog. Omdat het zo heel anders is gelopen dan u gedroomd, gehoopt, gedacht, verwacht had. Ik heb eens gelezen: Het voorrecht van de jeugd is, dromen te dromen: De last van de rijpheid is om de teleurstellingen te dragen.

Maar waarom zou ik hierover nog verder uitweiden. U kunt het zelf wel aanvullen. En toch vrees ik dat ik thans niet volledig ben geweest. Ik heb toch boven deze ontboezeming gezet:

Terzijde van het jachtige en rumoerige leven. Ons bestaan rept zich voort van dag tot dag en er is zelf niet meer de stilte van de nacht. De stilte wordt aan flarden geschoten. En toch moeten wij de stilte in. Wij moeten onze medemens zien als mensen, wij moeten in ons huwelijk zijn als één. Samen één, met verschillende eigenschappen; zakelijkheid, gevoel, koude en warmte, winter en lente. En dan is het zomer.

- - - - -

EEN KWARTJE.

Johann Wolfgang Goethe, de dichter, geleerde en voormalige minister van Weimar, voelde zijn einde steeds nader komen. Zo zocht hij nog eens de plaatsen op, waar hij als jongen nog verkeernd had. Het was een schone herfst dag. Het juta-gebergte glansde onder een blauwe hemel en de echo weerkaatste lustig de tonen van de posthoorn.

Het zonnetje scheen vriendelijk, maar toch was hij treurig en voelde hij zijn hart als met zware stukken lood belast. Goed in zijn reisdeken gewikkeld, men moet op deze leeftijd voorzichtig zijn, zat hij in de dilligence. Hij benijdde zijn koetsier, die zo vrolijk zijn paarden aandreef. Hij dacht aan één zijner gedichten, dat hij eens op de wand van een toeristenhuis geschreven had.

Het was een licht spelen met de dood, die toen zo ver van hem was.

De diligence reed door de grote poort van een stad en Johann Wolfgang aanschouwde de schaduwbeelden die scheef op de spitse daken en torens speelde. Door de geopende vensters van het voertuig drong het rumoer van de markt naar binnen. Toen hij bij een logement uitstapte was hij bijna vrolijk geworden, zijn donkere stemming verdween. Niemand had hem nog erkend. Daar verheugde hij zich over.

De kraag van zijn manteljas en zijn diep in het gezicht getrokken hoed hadden zijn incognito goed bewaard. Het begon reeds te schemeren, toen hij, steunend op zijn wandelstok, het logement verliet. Weldra bereikte hij de markt. Vrolijke muziek gonsde om hem heen. Plotseling bleef hij staan; hij had de aangename geur van honingkoeken geroken. Dit alles verjoeg de treurigheid van de ouderdom uit zijn hart. Na een urenlange wandeling bleef hij eindelijk vermoeid voor een tent staan. In de schaduw van het binnenste gedeelte der tent verschenen de silhouetten van de wasfiguren. Hij ging met kinderlijke nieuwsgierigheid naar binnen. Door de zware lucht van de was begon hij zich weldra onaangenaam te gevoelen. De stomme tent bleef alleen met zijn beelden en met Johann Wolfgang. Vermoeid leunde hij op een stoel, die tussen de beelden stond. Even rusten. Plotseling klonken fluisterende stemmen en een jong paartje trad naar binnen. Ze keken om hen heen "Niemand hier..". Johann Wolfgang bewoog zich niet, en zat stil als een wasfiguur. Zij naderde Wolfgang steeds meer. De jongeman las ongeduldig voor: Hendrik IV, Barbarossa! Frederik de Groot. Nu bleven zij voor Wolfgang staan. Hij zat onbeweeglijk. Wie is dat? vroeg ze, ik zie geen bordje op hem staan. Dat? Goethe, antwoordde de jongeman. Johann Wolfgang gaf geen teken van leven. Een aardige oude heer, riep zij, maar de jongen trok haar ongeduldig mee, "Laten we maar gaan, 't is de moeite niet waard, hij is toch net als de anderen. Johann Wolfgang voelde zich het bloed naar het hoofd stijgen. Hij hoorde nog hoe de jongeman ietwat geprikkeld tot het meisje zei: "Wat een dwaasheden toch allemaal, "al de stijve domme gezichten". "Nu zitten ze op een rijtje, die grote beroemde mannen; ze kijken ons dom aan, als ossen; en toegang tot al dat fraais kost je nog een kwartje. Johann Wolfgang kon het niet langer uithouden en ging naar huis. Dus toch.... hij was niet meer waard dan een kwartje.

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden, tel. 05100 - 22167.
Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat
21, Leeuwarden, tel. 05100 - 21232.
Penningmeester: C. v.d. Schoot Azn., Torenflat 179,
van Lenneplaan, Groningen,
tel. 059 - 0.50 - 52536.

LEDE N:

H. Nijdam-Smit, Boerhaavelaan 113, Groningen
Tel. 05900 - 53701.
W.P. Nijdam Nijlânsdyk 32, Leeuwarden
Tel. 05100 - 21579.
K. Nijdam, Anna van Burenstraat 14, Sneek
Tel. 05150 - 3739

=====
POSTREKENING 82.67.24 t.n.v. penningmeester
NIJDAMSTRA-STICHTING, Groningen
FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra Tyng", lid/abonnees
betalen f 4.25 per half jaar.
Donateurs (leden f 1.-- per half jaar).
REDACTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden.
ADMINISTRATIE: K. Nijdam, Anna van Burenstraat 14,
Sneek, Tel. 05150 - 3739.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Anna van Burenstraat 14, Sneek,
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.
